Ніч. Дощ і темрява. У небо сіре, млисте
Шпилями й вежами стримить готичне місто —
Даль сивим мороком його вже повила.
Рівнина. Скорчені і скрючені тіла
Звисають з шибениць, танцюють; хижі круки
Жадливо шарпають їм голови і руки,
Внизу ж — то вовча з'їдь, як круча — угорі.
Он чорні падуби й тернові чагарі
Колючо їжаться розчухраним пагіллям,
Що мов начеркано по сірому вугіллям;
А там кудись бредуть три в'язні півживі,
Обдерті, босі; їх підгонять вартові,
І леза бердишів так гостро й проразливо
Блищать проти списів розбурханої зливи.